

POEZIE JANA SKÁCELA JAKO INSPIRACE PRO DRAMATICKOU VÝCHOVU

Diplomantka se ve své práci věnuje propojení dramatické výchovy s poezií Jana Skácela, tedy problematice, která doposud nebyla hlouběji zpracována.

V teoretické části se autorka zabývá především osobností Jana Skácela v kontextu vývoje české literatury od roku 1945 do r.1989. Dále autorka zmiňuje F. Halase a F. Hrubína a porovnává některé aspekty tvorby pro děti těchto tří autorů. Dále se zmiňuje o dramatické výchově. Zdařilá kapitola je věnována struktuře poezie.

Praktická část práce se zabývá čtyřmi hodinami dramatické výchovy, které vycházejí ze čtyř různých Skácelových básní pro děti.

Autorka dobře formuluje, text je srozumitelný, v textu je výtečně provedena korektura. Jazyk diplomové práce je kultivovaný, a je zde správně užívána odborná terminologie.

Odbornou kvalitu diplomové práce narušují různé nepřesnosti. Např. v kapitole srovnávající F. Halase, F. Hrubína a J. Skácela jsou srovnávány sbírky těchto autorů, ale bez přiřazení díla k autorovi, a verše těchto autorů, bez uvedení názvu básně a přiřazení ke sbírce. Poněkud problematickým místem teoretické části je i kapitola, která se zabývá dramatickou výchovou. Autorka zde čerpá převážně z jednoho pramene (K.Bláhová). Jsou zde nepřesné odkazy na text K. Bláhové (např. "*řeč odborníka*", nebo nežádoucí spojení technik "*domyšlení děje a domyšlení postav*" aj.) Jako závažnější omyl se jeví na str. 57 následující text "*....se přidrží textu Kristy Bláhové v knize Metody a techniky dramatické výchovy*" Autorem zmíněné publikace je J. Valenta, nikoliv K. Bláhová. V textu je citováno z několika knih, které chybí v seznamu literatury. Ať už se jedná o sbírky Jana Skácela (Květy nahořklého dřeva, Dávné proso) nebo o J. Kainara (v textu citovaný Bláznův kabát).

Nepřesnosti se nevyhnuly ani praktické části práce. V práci jsou zcela opomenuty cíle dramatické výchovy v jednotlivých lekcích. V poslední lekci není uvedena hudba, se kterou autorka při realizaci pracovala, pouze její autor. Mezi výbornou analýzou Skácelových veršů a jednotlivými hodinami dramatické výchovy by bylo žádoucí jasnější propojení.

V reflexích čtyř odučených hodin K. Benešová popisuje průběh připravených hodin s dětmi. Opomenuta je pedagogická sebereflexe začínajícího učitele dramatické výchovy.

Z celé diplomové práce je zřejmý hluboký zájem autorky o osobnost a poezii Jana Skácela.

Diplomová práce Kateřiny Benešové přes uvedené skutečnosti jednoznačně splňuje předpoklady pro úspěšnou obhajobu.

Jako otázky k obhajobě navrhuji:

- 1) Jak dělí metody a techniky dramatické výchovy J. Valenta a jak J.Saxtonová a N. Morganová? Srovnejte i s K. Bláhovou.
- 2) Jak nazývá K. Bláhová techniku, kterou vy uvádíte na str.60 jako "*řeč odborníka*"?
- 3) Formulujte dramaticko - výchovné cíle jednotlivých lekcí praktické části.

V případě zdařilého průběhu obhajoby doporučuji práci hodnotit: ...